

11 boschmuizen en van 5 dwergmuizen; daarenboven 2 kaakschedeltjes en onderkaken van de vrij zeldzame dwergspitsmuis (*Sorex minutus*).

Uileballen nog altijd welkom, met duidelijke opgave van plaats en tijd.
Amsterdam, 6 Maart '32. Amstel 171.

Dr. A. SCHREUDER.

Naar aanleiding van De Lev. Nat. p. 336: 1. Een half witte merel komt ook al jaren bij den Haag voor; dit jaar vertoefte hij in de Scheveningsche boschjes bij de Promenade. Het vorige jaar ca. 200 m. meer naar Scheveningen toe.

2. Zachte Winter 1931—'32. Op 26 Januari noteerde ik in bloei: *Bellis*, *Poa annua*, *Tussilago*, *Petasites*, alle zeer veel; *Dactylis* half uitgebloeid; *Tragopogon pratensis* (nog steeds) met gesloten bloem, *Crepis virens* nog steeds; *Capsella*; *Stellaria media* kleistogaam; *Corylus*.

In tuinen verder: *Galanthus nivalis* en een breedbladig soort; *Berberis aquifolium*; 2 *Dianthus*soorten; *Helleborus niger* en een purperbloeiende soort; *Eranthis*; *Cheiranthus*; *Matthiola*; oranje *Erysimum*; *Viola maxima* en cornutabastaard; *Daphne Mezereum*; *Saxifraga crassifolia*; *Pirus japonica*; een roos met twee bijna geopende bloemen; *Primula acaulis* en een tuinvorm; *Calendula officinalis* (nog veel).

3. In De Lev. N. vertelt U op p. 303 van een nieuwe gewoonte van konijnen. Vergelijk wat ik het vorige jaar in D.L.N. noteerde van *Salsola kali*!

4. De vorm van *Senecio Jacobaea* zonder lintbloemen is een vrijwel speciale duinvorm voor ons land. In de duinen kruist zij veel met de type en dan vindt men allerlei kruisingsvormen met smalle of verkorte linten of zelfs met *Centaurea*-achtige stralende buisbloemen.

Ir. J. L. VAN SOEST.

De drieteenmeeuw echte oceaانvogel. Op mijn zeereis van New-York naar Londen (19—28 Dec. '31) werd de boot overdag steeds gevolgd door meeuwen, voorn. de drieteenmeeuw (*Rissa tridactyla*) zoowel oude als jonge exemplaren. Bij de kusten van Amerika en Engeland zijn het voorn. zilvermeeuwen, die de boot volgen, terwijl deze midden op den oceaan veel minder algemeen zijn. Vooral *Rissa* houdt zich tot midden in den Atlantischen Oceaan boven de 45° breedtegraad met vischvangst bezig, en wel vooral daar, omdat in verband met de meerdere planktonrijkdom, het aantal visschen ook grooter is. Ook zag ik een paar maal een oude *Larus fuscus* (kleine mantelmeeuw) midden op den oceaan. 's Nachts kon ik van het volgen van het schip door de meeuwen echter niets waarnemen en kon ik ze ook nooit in de touwen of mast aantreffen. Ik vermoed, dat ze den nacht rustend op de golven doorbrengen, want bij het aantreffen van den dag is er tot midden op den oceaan weer een troep van ± 45 aanwezig. Dit viel des te meer op, daar ik in November j.l. den Grooten Oceaan van Japan naar San Francisco overstak en midden op zee in 't geheel geen meeuwen zag.

Weinig menschevrees bij zoogdieren in de Ver. Staten v. Amerika. 20 November 1931 in het mooie Golden Gatepark bij San Francisco wandelend lokte ik het eerste beste eekhoorntje, dat ik zag, naar me toe en het bleek zoo tam, dat het al gauw tegen me opklom en in mijn jaszak naar voedsel keek. Dezelfde grijze soort (*Sciurus carolinensis*) was in een der parken in New York zoo vertrouwd met menschen, dat het zich heel gemakkelijk uit mijn hand liet voederen. Ook bij de Niagarawatervallen waren ze veel makker, dan onze roodbruine inheemsche soort in ons land. Hier in den Haarlemmerhout bijv., waar de soort ongeveer 7 jaar geleden is komen wonen en nu algemeen is, blijven ze nog bepaald schuw, hoewel de meezen door het dagelijks voederen der vogelvrienden juist zeer vertrouwd met den mensch zijn geraakt. Van de Noord-Amerikaansche wilde dieren zag ik verder het Amerikaansche wilde konijn (*Sylvilagus bachmani ubericolor*), dat talrijk in het Golden Gate park voorkwam en allerminst schuw voor menschen was. En ik trof deze makheid daar niet alleen bij parkdieren aan, maar ook aan den rand der woestijn (van Arizona) bijv. bij de Grand Canyon onder de witstaartherten en gestreepte grondeekhoorntjes (chipmunks, *Tamias striata*) aan. Deze laatste, in den steilen wand der Canyon levende knagertjes lieten zich met brood voederen en 5 ex. tot op 1 M. naderen, evenals de herten. Zelfs liet een mannetjes hert, dat veel moeite deed, zijn gewei af te stooten aan kleine boompjes, zich een appel in mijn hand goed smaken, maar kwam als dank daarna met neergebogen gewei op me af en wist me in de sneeuw te stooten. Vroeger op den morgen vond ik in de 10 cm dikke sneeuw het spoor van de kleine daar voorkomende beer soort, die naar wortels gezocht had en zich daar volgens verhalen ook soms door bezoekers laat voederen. En hier zijn ook bij sneeuw de dieren nog bang voor ons.

Haarlem, Wagenweg 54.

L. VAN 'T SANT.

Geen spreuwenwolken in Den Haag. Het is een verwonderlijk en ongetwijfeld moeilijk te verklaren verschijnsel, dat we hier in den Haag dezen winter ineens onze spreuwenwolken